

Seducție

Aurora Cristea

Să nu mă lași, iubito, să trec spre alt hotar
Să nu-mi pierd judecata și să ajung hoinar
Ești mai presus de mine, ești odă și mister
Ispita mea din lume, la care încă sper.

Lucirea din privire ce ți-o zăresc mereu
Mă face să-mi pierd capul, dar și sufletul meu.
Cum să fac oare să mi te scot din minte
Și gândul păcătos să nu te mai alinte?

Cum să adorm în noapte și visele lumești
Să le preschimb în șoapte și adieri cerești?
Să văd mereu în tine crăiasă îngerească,
Nicum să te transformi în patimă drăcească.

Să te iubesc curat, cum trebuie să fie,
Să fii în trupul meu doar ca filosofie
Și să zburăm spre cer, ținându-ne de mână
În Rai, dacă se poate, să-mi fii pe veci stăpână.